

சிலுவையின் வரிய

வார்த்தைகள், 2

2 கொரிந்தியர் 5:17-21

“... தேவன் உலகத்தாருடைய பாவங்களை எண்ணாமல்,
கிறிஸ்துவுக்குள் அவர்களைத் தமக்கு ஒப்புரவாக்கி,
ஒப்புரவாக்குதலின் உபதேசத்தை எங்களிடத்தில் ஒப்புவித்தார்”
(2 கொரிந்தியர் 5:19).

“ஒப்புரவாக்குதல்”

இரட்சிப்பு என்பது பதிலியாக இருத்தலாக இருந்தது மற்றும் இருக்கிறது. ஒப்புரவாக்குதலானது பதிலியாக இருத்தலின் பாடப் பொருளாக உள்ளது. ஒப்புரவாக்குதலின் செயல்முறையினூடே நாம் நடக்கையில் தொடக்கத்தில் இருந்து தொடங்கும்படியாக, நாம் ஒப்புரவாக்குதல் பற்றிய நமது தப்பெண்ணங்கள் மற்றும் முன் அனுமானக் கருத்துக்கள் யாவற்றையும் நமது சிந்தையில் இருந்து நீக்கிப் போடுவோமாக. இதன் முக்கியத்துவத்தின் காரணமாக, நாம் சரியான கருத்தைப் பெறுவதை நிச்சயப்படுத்திக்கொள்வோமாக.

மன்னிப்பு என்பது இன்றைக்கு “உள்ளானதாக” இருக்கிறது. பிள்ளைகள், சிந்தனை, ஆழம், மனந்திரும்புதல் அல்லது வருத்தம் இன்றி “நான் வருந்துகிறேன்” என்று கூறக் கற்றுத்தரப்படுகின்றனர். மன்னிப்புக்கோருதல் என்பது “உள்ளானதாக” இருக்கிறது; கணக்கொப்புவித்தலின் அறிக்கையிருதல் “வெளியானதாக” இருக்கிறது. ஆழ்ந்தறிவுள்ள மனந்திரும்புதலையே வேதவசனங்கள் போதிக்கின்றன. “மன்னிப்புக்கேள்” என்ற வார்த்தை வேத வசனங்களில் காணப்படுவதுகூடக் கிடையாது.

மிகவும் நெருங்கிய நண்பர்களாக இருக்கும் இருவரை மனதில் சித்தரித்துக் கொள்ளுங்கள். பின்பு அந்த உறவு கிழித்துப் பிரிக்கப்பட்டதாகச் சித்தரித்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்கள் ஒப்புரவாகுவதற்கு அவர்களின் உறவு முன்பு இருந்த நிலைக்கு மீளக்கட்டுவிக்கப்பட வேண்டும். ஒப்புரவாகுதலுடன் இழந்துபோனது கண்டறியப்படுகிறது, மரித்தது உயிருள்ளதாக்கப்படுகிறது, பாவம் மன்னிக்கப்படுகிறது. இது எவ்வாறு ஆக முடியும்? முதலாவது, குற்றம் இழைக்கப்பட்டவர்/மனம் புண்படுத்தப்பட்டவர் இந்த மீளக்கட்டுவித்தலை வேறு எதைக்காட்

டினும் அதிகமாக விரும்ப வேண்டும். இரண்டாவது, குற்றம் இழைத்தவர்/ மனத்தைப் புண்படுத்தியவர் இந்த மீளக்கட்டுவித்தலை வேறு எதைக்காட் டினும் அதிகமாக விரும்ப வேண்டும். இன்றைய நாட்களில் சமூகமானது பொறுப்பிலிருந்து விடுதலையாகி இருக்க மாத்திரம் விரும்புகிறது. குற்றம் இழைக்கப்பட்டவரும் குற்றம் இழைத்தவரும் ஆகிய இருவருமே மீளக்கட்டுவித்தலுக்கு எந்த விலையும் செலுத்தத் தயாராக இருக்க வேண்டும். இந்த சத்தியத்தை நாம் பற்றிக்கொள்ள வேண்டும்!

மன்னித்தல் என்பது விவாதத்தை முடித்த பின்னரும் பிரிந்து வாழ்தல் என்று அர்த்தப்படுவது இல்லை. ஒப்புரவாகுதல் என்பது “அமைதியான யுத்தம்” அல்ல. பாவிகளில் மிகப்பலர், ஒப்புரவாகுதல் இன்றியே மன்னிப்பை விரும்புகின்றனர். அவர்கள் பொறுப்பில் இருந்து விடுதலையாகி இருக்க விரும்புகின்றனர் ஆனால் மீளக்கட்டு விக்கப்படுதலை விரும்புவதில்லை. மன்னிக்கப்பட்டிருத்தல் என்பது நாம் ஒப்புரவாக்கப்பட முடியும் மற்றும் மீண்டுமாக ஒன்றிணைந்து செல்ல முடியும் என்று அர்த்தப்படுகிறது.

ஒரு கருத்தில், குற்றம் இழைத்தவர், குற்றம் இழைக்கப்பட்டவரின் இரக்கத்தில் இருக்கிறார். தேவன் நம்மைக் கிறிஸ்துவுக்குள் ஒப்புரவாக்கி னார் என்று நமது வேதவசனப்பகுதி கூறுகிறது. தேவன் தமக்குள் இந்த உலகத்தை ஒப்புரவாக்கினார்; தேவன் தம்மை இந்த உலகத்திற்கு ஒப்புரவாக்கவில்லை. முதலில் நகர்ந்தது யார்? தேவனே அதைச் செய்தார்! நான் மனந்திரும்புவதற்கு முன்னரே இயேசு எனக்காக மரித்தார்! நான் பிறப்பதற்கு முன்னரே, எனக்காகத் தேவன் மன்னிப்பை (சுவிசேஷத்தின் மூலமாக) அருளினார்! பாவிகள் திரும்புவதைத் தேவன் விரும்புகிறார்! இருப்பினும், பாவிகள் தாங்கள் திரும்பவும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதை விரும்ப வேண்டும். தேவன் செயல்படவில்லையென்றால் மனிதன் என்றென்றைக்கும் நித்தியத்திற்கும் இழந்துபோகப்பட்டவனாக இருப்பான். நாம் அவருக்கு விரோதிகளாக இருக்கிறோம், ஆனால் நாம் ஒப்புரவாக்கப்பட முடியும்! முதலில் நகர்ந்தது யார்? அன்பே முதலில் பதில்செயல் செய்தது!

- குற்றம் இழைக்கப்பட்டவரின் கிருபையின்றி மன்னித்தல் சாத்தியமற்றது.
- குற்றம் இழைத்தவரின் மனந்திரும்புதலின்றி மன்னிக்கப் படுதல் சாத்தியமற்றது.

மன்னித்தலுக்கு ஒருவர் மாத்திரமே தேவைப்படுகிறார். ஒப்புர வாகுதலுக்கு இருவர் தேவைப்படுகின்றனர். தனக்குத் தானே உதவி செய்துகொள்ளாத மனிதனுக்கு உதவிசெய்ய நம்மால் முடியாது. மன்னித்தல் என்பது இயற்கைக்கு மாறான செயலாக உள்ளது. குற்றம் இழைக்கப்பட்டவர் விலையைச் செலுத்த விரும்புவதில்லை; குற்றம் இழைத்தவர் மனந்திரும்ப விரும்புவதில்லை. இருந்தபோதிலும், ஒப்புரவாகுதலுக்கு அவர்கள் இரண்டையும் செய்ய வேண்டும். மன்னித்தல் ஒப்புரவாகுதலுக்கு வழி

நடத்தாத வரையிலும் மன்னித்தல் தவறுகிறது/தோல்வியடைகிறது.

மன்னித்தல் என்பது (நமது சமூகம் நினைப்பது போல்) முடிவாக இருப்பதில்லை; மாறாக, மன்னித்தல் என்பது வழிமுறையாக உள்ளது, ஒப்புரவாகுதல் என்பது முடிவாக உள்ளது. மன்னித்தல் என்பது நம்மை தண்டனையில் இருந்து விடுவித்தலை மாத்திரம் செய்வதில்லை; மன்னித்தல் என்பது முறிந்துபோன உறவை மீளக்கட்டுவிக்கவும் நம்மை அனுமதிக்கிறது.

“மன்னித்தலின்” விதிகள்

ஷேக்ஸ்பியர் என்பவர், “இருப்பதா, அல்லது இறப்பதா, அதுவே கேள்வியாக உள்ளது” என்று கூறினார்.¹ வேதவசனம், “மன்னிப்பதா, அல்லது மன்னிக்காமல் இருப்பதா - அதுவே பிரச்சனையாக/விஷயமாக உள்ளது” என்று கூறுகிறது. நான் மன்னிக்க வேண்டும். நான் மன்னிக்கப்பட வேண்டும். இவை இரண்டும் வாழ்வின் பெரும் பிரச்சனைகளாக/விஷயங்களாக உள்ளன. மன்னிப்பு என்பது நாம் எல்லாரும் அதன்மீது நடக்க வேண்டிய பாலமாக உள்ளது. நாம் மன்னிக்கும்போது என்ன செய்கிறோம்? நாம் மன்னிப்பை ஏற்றுக்கொள்ளும்போது என்ன செய்கிறோம்? பவுல், “ஒருவருக்கொருவர் தயவாயும் மன உருக்கமாயும் இருந்து, கிறிஸ்துவுக்குள் தேவன் உங்களுக்கு மன்னித்துபோல, நீங்களும் ஒருவருக்கொருவர் மன்னியுங்கள்” என்று கூறினார் (எபேசியர் 4:32). மன்னித்தல் என்பது தயவு என்பதுடன் தொடங்குகிறது. முதலில் தயவாயிருங்கள்! பின்பு மன்னித்தலின் விதிகளை நடைமுறைப்படுத்துங்கள். அவைகள் யாவை?

முதலாவது விதி: மன்னிக்காதவர் மன்னிக்கப்பட முடியாது. மத்தேயு 6:12-15; மாற்கு 11:24-26; மற்றும் லூக்கா 11:4 ஆகியவற்றில் இயேசுவின் ஜெபத்தை வாசியுங்கள். (மத்தேயு 18:35; லூக்கா 6:37; 2 கொரிந்தியர் 2:7 ஆகியவற்றையும் காணவும்.) கோட்பாட்டைக் கற்றுக்கொள்வது மட்டுமின்றி - அதை நடைமுறைப்படுத்தத் தொடங்குங்கள்! மன்னிக்கக் கற்றுக்கொள்ளுதல் என்பது நமது மிக உயர்வான நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். மன்னிப்பதில் முதல்வராக இருங்கள்!

இரண்டாவது விதி: குற்றம் இழைக்கப்பட்டவர், தூய்மையின் நோக்கத்திற்காக மாத்திரம் மன்னிக்க வேண்டும்! மன்னிப்பு இல்லாத நிலையில் ஒருவர், கசப்புணர்வுள்ளவராக, அற்பமானவராக மற்றும் கோபம் உள்ளவராக முடியும். கடந்தகாலம் என்பது எதிர்காலத்தை ஆளக் கூடாது. மன்னிப்பு இல்லாத நிலையில் ஒருவர் விலங்குகளால் கட்டப்பட்டவராக வாழ்கிறார். குற்றம் இழைத்தவர் மனந்திரும்பும் வரையில் நீங்கள் காத்திருந்தால், நீங்கள் உங்கள் வாழ்வைக் காத்திருப்பதில் வீணாக்கக்கூடும். உங்கள் இருதயத்தில் நீங்கள் மன்னித்தவுடன் - குற்றம் இழைத்தவர் மனந்திரும்பினாலும் இல்லை யென்றாலும் - குற்றம் என்பது அடிப்படை விஷயமாக இல்லாது ஒழிகிறது.

மூன்றாவது விதி: மனந்திரும்புதல் இல்லாமல் மன்னிப்பு இருக்க முடியாது. ஊதாரி மகன் தூர தேசத்தில் இருந்த வேளையிலும் கூட அவனது

நாற்காலியும் தட்டும் அவனுக்கு உரியவைகளாகவே இருந்தன (லூக்கா 15), ஆனால் அவன் அவற்றைப் பயன்படுத்த மனந்திரும்பி, திரும்பிவர வேண்டியிருந்தது. ஊதாரி மகன் பாவம் செய்வதற்காக வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்றான்; மன்னிக்கப்படுவதற்கு அவன் பாவம் செய்வதை நிறுத்தி வீடு திரும்ப வேண்டியிருந்தது (லூக்கா 15:11-24). நீங்கள் தூர தேசத்தில் வாழ்ந்துகொண்டு பாவம் செய்துகொண்டிருக்கும்போது மன்னிப்பைப்பெற முடியாது. மன்னிப்பு அங்கிருந்தது - அது தகுதியற்றவர்களுக்குத் தரப்படும் ஈவாக ஆனாலும் நிபந்தனைக்குட்பட்ட தேவனுடைய மன்னிப்பாக இருந்தது. தந்தை தனது ஊதாரி மகனைத் திரும்பி வரும்படி கட்டாயப்படுத்தக் கூடாதிருந்தது. நாம் தேவனை அனுமதிக்காத வரை அவரால் நம்மை இரட்சிக்க முடியாது.

குற்றம் அறியாதவர்களுக்கு மன்னிப்பு தேவையில்லை; அவர்கள் தற்காக்கப்படவும், உரிமை நிலைநிறுத்தப்படவும் வேண்டும். பாவிகள் குற்றம் இல்லாதவர்களாக இருப்பதில்லை. பாவிகள் பாதிக்கப்பட்டவர்களாக இருப்பதில்லை. நமது பாவத்திற்கு நாம் முழுப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டாக வேண்டும். நாம் குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்: “நான் அதைச் செய்தேன்.” சங்கீதம் 51ஐ வாசிப்புகள். பின்பு நாம் மனந்திரும்ப (மாற) வேண்டும். யாரேனும் ஒருவர், “அது ஒரு பொருட்டல்ல” என்று கூறலாம். பாவம், குற்றம் மற்றும் காட்டிக்கொடுத்தல் ஆகியவை பொருட்படுத்தப்படுகின்றன! பாவிகள் மீறுகிறவர்களாக இருக்கின்றனர்!

பாவம் என்பது கையாளப்பட வேண்டும். பேதுருவை நினைவிருக்கிறதா? அவர் ஏழு முறைகள் மன்னிக்கத் தயாராக இருந்தார் (மத்தேயு 18:21-35). இயேசு அதை ஏழுபது முறைகள் பெருக்கினார்! அவர் தாமே லூக்கா 17:3, 4ல் “ஏழு” என்ற எண்ணைப் பயன்படுத்தினார். பேதுரு அதைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்; ஆனால் அவர் அதைப் பற்றிச் சிந்திக்கவில்லை, சுற்றறியவில்லை அல்லது நடைமுறைப்படுத்தத் தொடங்கவில்லை. மன்னிப்பதற்கு எந்த ஒரு விஷயமும் மிகப்பெரியதாக அல்லது மிக அதிகமானதாக இருப்பதில்லை (மத்தேயு 18:21-35). அதே வேளையில், மன்னித்தல் என்பது பாவம் செய்வதற்கான உரிமமாக இருப்பதும் இல்லை (கலாத்தியர் 6:7).

ஒப்புரவாகுதல் என்பது மன்னித்தலைவிட அதிகமானதாக உள்ளது. இரட்சிப்பை மன்னிப்பு என்பதாகக் குறைத்தலானது அதன் முழுமையைக் களவு செய்வதாக உள்ளது. மனந்திரும்புதல் என்பது பாவத்தில் இருந்து திரும்புதலாக மாத்திரம் இருப்பதில்லை; அது தேவனிடத்திற்குத் திரும்புதலையும் உள்ளடக்குகிறது. ஊதாரி மகன் மன்னிக்கப்பட்டும் ஒரு அடிமையாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடும். தேவன் அடிமைகளையல்ல, ஆனால் பிள்ளைகளையே விரும்புகிறார் (லூக்கா 15). பாவிகள் தங்கள் ஒப்புரவாக்குதலை நிறைவேற்ற இயலாது, ஆனால் தேவன் அதை அளிக்கும்போது அவர்கள் அதை மறுக்கக்கூடும். “நான் உன்னை நியாயந்தீர்க்கப்போவதில்லை” என்ற புகழ்மிக்க எண்ணப்போக்கு மீண்டும் சரிபார்க்கப்பட வேண்டும்! மனந்திரும்புதல் பாவத்திற்கான நியாயத்தீர்ப்பை உள்ளடக்கி இருக்கிறது.

தேவன் பார்க்கும் விதத்தில் நாம் பாவத்தைக் கண்ணோக்காத வரையில், நாம் நியாயந்தீர்த்தல், மனந்திரும்புதல் மற்றும் மன்னித்தல் ஆகியவற்றில் ஈடுபட மாட்டோம். மனந்திரும்புதல் என்பது ஒருக்காலும் மிகவிரைவானதாக இருக்க இயலாது, ஆனால் அது மிகத்தாமதமானதாக இருக்கக் கூடும்.

நான்காவது விதி: மன்னித்தல் என்பது வேதனையற்ற எதிர்காலத்தை உத்தரவாதப்படுத்துவது இல்லை. மன்னிக்கப்பட்ட பாவம் இன்னமும் விளைவுகளைக் கொண்டுள்ளது. காலமும் மறக்கும் தன்மையும் மன்னிப்பு அல்ல. தேவன் இனியும் நமது பாவங்களை நினைவுகூருவதில்லை (எரேமியா 31:34; எபிரெயர் 8:12; 10:17), ஆனால் இது “ஆவிக்குரிய மறதி நோயாக” இருப்பதில்லை. பாவம் தனது விளைவுகளைக் கொண்டுள்ளது. தாவிது அரசரின் பிள்ளை இறந்து போயிற்று. மன்னிக்கப்பட்ட இஸ்ரவேல் மக்கள் தண்டிக்கப்பட்டனர். எருசலேம் (கி.பி. 70ல்) “ஒரு பாத்திரம் போலத் துடைக்கப்பட்டது.” பாவிகள் இன்னமும் பயங்கரக் கனவுகளைக் கொண்டுள்ளனர். “என் பாவம் எப்பொழுதும் எனக்கு முன்பாக நிற்கிறது” என்று தாவிது எழுதினார் (சங்கீதம் 51:3ஆ).

மன்னித்தல் என்பது ஒரு கொடையாக உள்ளது, இருப்பினும் அது பூமியின்மீது மிகவும் விலை உயர்ந்த விஷயமாக உள்ளது (ரோமர் 5:10). மன்னித்தல் போன்ற கொடைகள் தாழ்மையுடன் பெற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டியவைகளாகவும் பெரிதும் மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கப்பட வேண்டியவைகளாகவும் உள்ளன. நாம் மன்னிக்கப்படுதலை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளும்போது மாத்திரமே நாம் நம்மால் முடிந்த அளவும் நம்மால் செய்ய வேண்டியபடியும் அன்புகூருகிறோம் (லூக்கா 7:36-50). மன்னித்தல் என்பது மறத்தல் என்பதல்ல; அது திரும்பவும் தொடங்குதல் என்பதாகும்.

*சிலுவையைத் தவிர ...
வேறு வழி எதுவும் இல்லை!*

குறிப்பு

¹William Shakespeare *Hamlet* 3.1.56.